بررسی اثر pH در حذف یون مس از محیطهای آبی با استفاده از نانوذرات آهناکسید و نانوکامپوزیتهای آهناکسید/هیدروکسیآپاتیت

ایرج کاظمینژاد*، ثنا احمدیزاده گروه فیزیک، دانشکده علوم، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

چکیدہ

در این تحقیق نانوذرات مغناطیسی آهناکسید و نانوکامپوزیتهای آهناکسید/ هیدروکسی آپاتیت بهروش همرسوبی ساخته شدند. نانوذرات ساخته شده با استفاده از دستگاه های الگوی پراش پرتوی ایکس (XRD)، میکروسکوپ الکترونی روبشی گسیل میدانی (FESEM)، اسپکتروفو تومتری تبدیل فوریه مادون قرمز (FT-IR) و مغناطیس سنج نمونهٔ ارتعاشی (VSM) مشخصه یابی شدند. الگوی پراش پرتوی ایکس نمونه ها ساختار هگزاگونال هیدروکسی آپاتیت و تتراگونال مگمایت را تأیید کردند. نتایج حاصل از میکروسکوپ الکترونی روبشی گسیل میدانی نشان داد که در هر دو نمونه، نانوذرات تهیه شده تقریباً کروی شکل و اندازه میانگین آن ها برای نانوذرات آهن اکسید و آهن اکسید/ هیدروکسی آپاتیت به ترتیب m ۲±۲۰ و m ۲±۹۱ است. منحنی پسماند نمونه ها نشان داد که در نمونه های تهیه شده، نیروی وادارندگی تقریباً صفر بوده و نانوذرات خاصیت ابرپارامغناطیس از مود نشان دادند. میزان مغناطش اشباع در نانوذرات آهن اکسید اید و اودارندگی تقریباً صفر بوده و نانوذرات خاصیت ابرپارامغناطیس از مود نشان دادند. میزان مغناطش اشباع در نانوذرات آهن اکسید اید و اودارندگی تقریباً صفر بوده و نانوذرات خاصیت ابرپارامغناطیس از مود نشان دادند. میزان مغناطش اشباع در نانوذرات آهن اکسید اید و اودارندگی تقریباً صفر بوده و نانوذرات خاصیت ابرپارامغناطیس از مود نشان دادند. میزان مغناطش اشباع در نانوذرات آهن اکسید اید و ایود از تهیه شده به عنوان جاذب برای حذف یونهای مس از مود نشان دادند. میزان مغناطش اشباع در نانوذرات آهن اکسید و یونهای مس توسط نانوذرات آهن اکسید و نانوکامپوزیتهای از میدروکسی آپاتیت به ۲/۸۳ و ساز و به منظور مقایسه قابلیت حذف یون های مس توسط نانوذرات آهن اکسید و نانوکامپوزیته های مونوکامپوزیتهای

كليدواژگان: نانوذرات، هيدروكسي آپاتيت، همرسوبي، فلزات سنگين، آهن اكسيد، مس

مقدمه

هیدروکسی آپاتیت با فرمول شیمیایی (OH)(PO4)3 و علامت اختصاری HAP به عنوان مهم ترین عضو خانواده کلسیم فسفات ها و اصلی ترین مادهٔ معدنی تشکیل دهنده استخوان، عاج و مینای دندان علاوه بر کاربردهای وسیعی که در زمینه پزشکی دارد [۱]، با استفاده از قابلیت جای گیری انواع فلزات سنگین در ساختار بلوری خود، زیست سازگاری بالا، حلالیت بسیار کم در آب و پایداری بالا در برابر شرایط اکسایش

و کاهش بهعنوان جاذبی مهم برای پاکسازی انواع پسابهای صنعتی از جمله فلزات سنگین تبدیل شده است [۲و٣]. هرچند گزارشاتی مبنی بر ظرفیت جذب بالای هیدروکسی آپاتیت در جذب فلزات سنگین از محیطهای آبی وجود دارد [٤]، اما مشکل اساسی برای استفاده از این جاذب قوی، جداسازی این جاذب بعد از جذب آلاینده است. از میان نانوذرات مغناطیسی، نانوذرات آهناکسید بهعلت سهولت ساخت، امکان عامل دارکردن و پوشش دار کردن این نانوذرات و نیز در مواردی دارا بودن خواص ابرپارامغناطیس

^{*}نويسنده مسئول: I.Kazeminezhad@scu.ac.ir

جدول ۱. مواد شیمیایی مورد نیاز برای ساخت نانوذرات آهـــناکســید و نانوکامپوزیــتهـای آهــناکســید/ هیدروکسی آپاتیـت بـهروش هـمرسوبی و استفاده از آنهـا در جذب یون مس.

جرم مولى	فرمول	نام ماده
(g/mol)	شیمیایی	
۲۳٦٫١٥	Ca(NO ₃) ₂ ·4H ₂ O	کلسیم نیترات چهارآبه
137,00	(NH4)2HPO4	دیآمونیوم هیدروژن فسفات
194/1	FeCl ₂ ·4H ₂ O	آهن کلرید چهارآبه
۲۷۰٫۳	FeCl ₃ ·6H ₂ O	آهن کلرید ششآبه
۳٥/* ٤	NH4·OH	هيدروكسيد آمونيوم
781/7.	Cu(NO ₃) ₂ ·3H ₂ O	مس نیترات سەآبە
٣٦,٤٦	HCI	هیدروکلریک اسید

تهيه نانوذرات آهناكسيد

۲ و FeCl₂·6H₂O به نسبت مولی FeCl₃·6H₂O به نسبت مولی FeCl₃·6H₂O به ۱ در ۳۰ میلی لیتر آب یونزدایی شده تحت اتمسفر ازت (N₂) در دمای اتاق حل شدند، سپس محلول M₄·OH تحت چرخش همزن مکانیکی به صورت قطره قطره در دمای اتاق تا رسیدن به pH=۱۹ به محلول فوق اضافه گردید. پس از مدت زمان ۲ ساعت رسوب حاصل شستشو داده شد و در دمای 0.0°

به حالت توده، مسیری مناسب را برای فناوری جداسازي مغناطيسي آلايندهها فراهم مي أورد [٥]. تاکنون فعالیتهای زیادی از جمله: روشهای بیولوژیکی [٦]، فرآیندهای غشایی [۷]، الکترودیالیز [٨]، تبادل يوني [٩]، ترسيب شيميايي [١٠] و اسمز معکوس [۱۱]، برای جذب و جداسازی فلزات سنگین و كاهش اثرات سمي آنها انجام شده است. بسياري از این روشها دارای معایبی از قبیل هزینههای بالای عملیاتی، حجم لجن بالا و تولید آلودگیهای ثانویه و زمانبر بودن مىباشند، بنابراين ساخت جاذبهايى با ظرفیت جذب بالا و جداسازی سریع و آسان آلاینده مورد نیاز است. یکی از ویژگیهای برجستهای که باعث ظهور هرچه بیشتر فناورینانو شده است، نسبت سطح به حجم بالای نانو مواد است. بهدلیل این ویژگی برجسته و دیگر خواص منحصر به فرد، نانو ذرات مي توانند يتانسيل بالايي در جذب آلايندهها از محیطهای آلوده داشته باشند. مس یکی از فلزاتی است که بهطور گسترده در بسیاری از صنایع مانند: صنایع آبکاری فلزات، تولید کود شیمیایی، تولید چوب و صنعت رنگدانه مورد استفاده قرار میگیرد. توسعهٔ سريع اين صنايع منجر به تجمع يون مس در محيط زیست شده و بهعلت ماندگاری زیاد در محیط زیست و غير قابل تجزيه بودن، مقادير بالاي آن منجر به آسیبهای جدی به سلامت انسان و محیط زیست مي شود [١٢].

کارهای آزمایشگاهی

مواد شیمیایی مورد نیاز برای ساخت نانوذرات آهناکسید و هیدروکسی آپاتیت مغناطیسی و استفاده از آنها در جذب یون مس از محیط آبی در جدول (۱) نشان داده شده است. تهیه نانوکامپوزیت های آهن اکسید/ هیدروکسی آپاتیت FeCl₂·4H₂O و FeCl₃·6H₂C به نسبت مولی ۲ به

۱ در ۳۰ میلیلیتر آب دوبار یونزدایی شده تحت اتمسفر ازت (N₂) در دمای اتاق حل کرده و تا رسیدن به pH=۱۱ محلول NH4 OH تحت چرخش همزن مكانيكي، بهصورت قطره قطره به محلول فوق اضافه گردید. سیس MN ۱۰۰ محلول حاوی ۳۳/۷mmol Ca(NO₃)₂·4H₂O و NH₄)₂HPO₄ ۲۰ mmol که pH آن بر روی ۱۱ تنظیم شده است، بهصورت قطرهقطره تحت چرخش همزن مكانيكي به رسوب فوق اضافه گردید [۱۳]. در این مرحله، تنظیم سوسپانسیون حاوی کلسیم و فسفات از اهمیت زیادی برخوردار است، در صورت تنظیم pH سوسپانسیون در محدودهٔ اسیدی، احتمال تشکیل هسته های آمورف و یا ورود فازهای دیگر کلسیم فسفات، مانند اکتاکلسیم فسفات (Ca₈H₂(PO₄)₆·5H₂O) و دىكلسيم فسفات (Ca(HPO₄)·2H₂O) افزایش و احتمال تشکیل ساختارهایی با ریخت نواری و میلهای شکل وجود خواهد داشت [١٤ و ١٥]. رسوب فوق به مدت ٢ ساعت در دمای C°۱۰۰ در آون حرارت داده شد. این دما مشابه دمای اصلاح هیدروترمالی میباشد [۱٤]. رسوب قهوهای رنگ بهدست آمده در مدت زمان ۲٤ ساعت بدون حرکت در دمای اتاق قرار داده شد (زمان پيرسازي)، سپس رسوب فوق با استفاده از آهنربا جمع آوری شده و پس از چندین مرتبه شستشو، در دمای ℃ ۱۰۰ خشک گردید.

جذب یونهای مس با استفاده از نانوذرات آهناکسید و نانوکامپوزیتهای آهناکسید/ هیدروکسی آپاتیت در محیط آبی

آزمایش جذب یونهای مس با نانوذرات تهیه شده، با استفاده از آزمایشهای پیمانهای انجام شد این بررسی در ظروف حاوی Lm ۰۰ محلول یون مس با غلظت ¹⁻Lmg.mL، مقدار ۲۰۱۲۰ گرم از نانوذرات اضافه شد. سپس این نمونهها بر روی دستگاهی با دور ۱۰۰rpm به لرزه در آمدند. کلیهٔ آزمایشهای جذب، در دمای C⁰ ۲±۲۵ انجام شد. بعد از گذشت زمان یک ساعت، نانوذرات با استفاده از یک آهنربای مغناطیسی قوی جدا شدند. پس از صاف کردن کلیه نمونهها، غلظت یون مس باقیمانده توسط دستگاه جذب اتمی شعلهای قرائت گردید. بهمنظور محاسبه درصد حذف و ظرفیت جذب نانوذرات آهناکسید و نانوکامپوزیتهای آهناکسید/ هیدروکسی آپاتیت از روابط ۱ و ۲ استفاده گردید [۲۰و۷۲]:

$$R = \frac{C_0 - C}{C_0} \times 100$$

$$q = \frac{C_0 - C}{m} \times V$$
Y

در این روابط R درصد حذف (بازدهٔ جذب) نانوذرات، Co غلظت اولیه یونهای مس برحسب میلی گرم بر لیتر، C غلظت ثانویه یونهای مس در محلول برحسب میلی گرم بر لیتر، q مقدار یون جذب شده برحسب میلی گرم بر گرم، m جرم جاذب برحسب گرم و V حجم محلول برحسب لیتر می باشد.

نتايج وبحث

شکل ۱ الگوی پراش پرتوی ایکس نانوذرات آهناکسید و نانوکامپوزیتهای آهناکسید/هیدروکسی آپاتیت را نشان میدهد. این الگو نشان میدهد که قلههای پراش در توافق با دادههای نظری کارت استانداردهای (ICSD -۱۰-۱۰ (ICSD) مربوط به هیدروکسی آپاتیت با ساختار هگزاگونال (ICSD) و

تتراگونال هستند. همانطور که ملاحظه میشود تقریباً هیچگونه قله اضافی مبنی بر وجود ناخالصی در نمونهها مشاهده نمی شود.



شكل۱. الگوى پراش پرتوى ايكس الف) نانوذرات آهناكسيد، ب) نانوكامپوزيتهاى آهناكسيد/ هيدروكسي آپاتيت.

شکل ۲ تصاویر FESEM دو نمونه نوعی نانوذرات آهناکسید و نانوکامپوزیت های آهناکسید/ هیدروکسی آپاتیت را نشان میدهد. همان گونه که در تصاویر دیده می شود، نمونه های تهیه شده تقریباً کروی شکل و در برخی نواحی کلوخهای شکل هستند. کلوخهای شدن ذرات می تواند در اثر کاهش اندازه ذرات و افزایش انرژی سطحی ذرات باشد.



میانگین اندازه ذرات برای نانوذرات آهن اکسید ۲±۱٦ نانومتر و برای نانوکامپوزیتهای آهن اکسید/ هیدروکسی آپاتیت ۲±۱۹ نانومتر می باشد. این افزایش اندازه در نانوکامپوزیت های آهن اکسید/ هیدروکسی آپاتیت نسبت به نانوذرات آهن اکسید می تواند به علت پوشیده شدن سطح نانوذرات آهن اکسید به هیدروکسی آیاتیت باشد.



(ب)

میباشد. قلههای جذبی کوچک و پهن مشاهده شده در ناحیهٔ تقریبی ^۱-۸۸۳cm و ^۱-۱۹۰۰ مربوط به حرکات کششی گروه کربنات است که بهطور معمول در مقادیر اندک در ساختار هیدروکسی آپاتیت ظاهر می شود. قلههای مشاهده شده در نواحی تقریبی ^۱-۱۰۲۲cm تا ^۱-۱۰۰۰cm مربوط به حرکات کششی نامتقارن پیوندهای O-P-O در گروه فسفات میباشند. قله پهن ظاهر شده در محدودهٔ گروه هیدروکسیل آب جذب شده است [۱۸]. مطالعهٔ طیفسنجی تبدیل فوریه مادون قرمز نشان می دهد که پیوندهای لازم در ساختار نمونههای تهیه شده شکل گرفته است.

شكل ۲. تصاویر FESEM الف) نانوذرات اكسیدآهن، ب) نانوكامپوزیتهای آهناكسید/ هیدروكسی آپاتیت.

به منظور تأیید تشکیل پیوندها در ساختار نانوذرات آهن اکسید آهن اکسید/هیدروکسی آپاتیت، طیف سنجی تبدیل فوریه آهن اکسید/هیدروکسی آپاتیت، طیف سنجی تبدیل فوریه مادون قرمز نانوذرات ساخته شده را نشان می دهد. در شکل (الف) قلههای جذبی مشاهده شده در نواحی شکل (الف) قلههای جذبی مشاهده شده در نواحی تقریبی ۲۰۰۳ ۱۰ در ساختار مگمایت و قله جذبی ظاهر شده در ناحیهٔ تقریبی ۲۰۰۳ ۱۰ مربوط به جذبی ظاهر شده در ناحیهٔ تقریبی ۲۰۰۳ ۱۰ مربوط به حرکات ارتعاشی گروه هیدروکسیل آب جذب شده، می باشند. در شکل (ب) قلهٔ جذبی مشاهده شده در ۲۰



منحنی پسماند نانوذرات آهن کاکسید و نانوکامپوزیت های آهن کسید/هیدروکسی آپاتیت را نشان می دهد. خواص مغناطیسی نانوذرات تهیه شده توسط دستگاه VSM در دمای اتاق و در گسترهٔ Oe ۱۰۰۰۰± مورد بررسی قرار گرفت. شکل ٤



شكل٤. حلقهٔ پسماند مغناطیسی الف) نانوذرات آهناکسید، ب) نانوکامپوزیتهای آهناکسید/هیدروکسیآپاتیت.

[۱۸]. با توجه به اهمیت نانوذرات ابرپارامغناطیس در کاربردهای زیست محیطی و اهمیت بازیافت این نانوذرات به منظور استفاده مجدد از آنها، رفتار ابرپارامغناطیسی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. رفتار ابرپارامغناطیسی نانوذرات را قادر می سازد که بعد از حذف میدان مغناطیسی خاصیت مغناطیسی خود را از دست بدهند که این خاصیت جداسازی مغناطیسی را با استفاده از یک میدان خارجی ضعیف در مدت زمانی کوتاه امکان پذیر می سازد [۲۰].

استفاده از نانوذرات مغناطیسی آهناکسید و نیانوکامیپوزیت هیای آهناکسید/هیدروکسی آپاتیت به عنوان جاذب یونهای مس از محیط آبی همان طور که ملاحظه می شود در نمونه های ساخته شده نیروی و ادارندگی تقریباً صفر است، که نشان دهندهٔ رفتار ابرپارامغناطیس نانوذرات می باشد. هنگامی که اندازه یک ذره به پایین تراز یک مقدار بحرانی کاهش می یابد (۳۰۱۵)، ذرات فرومغناطیس ناپایدار می شوند. با کاهش اندازه ذره به مقیاس نانو، انرژی سطح فوق العاده بزرگ خواهد شد و در نتیجه انرژی مورد نیاز برای تغییر خودبه خودی جهت پلاریزاسیون است، مقدار مغناطش اشباع در نانوذرات آهن اکسید و نانو کامپوزیت های آهن اکسید/ هیدروکسی آپاتیت به ترتیب ۱۶/۸ دوساند، که این کاهش در اشباع به دلیل پوشیده شدن سطح نانوذرات آهن اکسید با هیدروکسی آپاتیت دیامغناطیس است آهناکسید/هیدروکسیآپاتیت در گسترهٔ pH محلول ٤ تا ۵، ۹۹٫۷ درصد و ۳۹mg/g می باشد. در نانو ذرات آهناکسید یونهای هیدروکسیل موجود در سطح نانوذرات، امکان جذب یونهای مس را فراهم می آورد. این در حالی است که در نانوذرات مغناطیسی هیدروکسی آپاتیت علاوه بر جذب یونهای مس توسط گروههای هیدروکسیل در سطح نانوذرات، امکان جایگزینی یونهای مس با یونهای کلسیم موجود در ساختار هیدروکسی آپاتیت نیز وجود دارد [۲۱]. بنابراین بازدهٔ جذب آن نسبت به نانوذرات آهن اکسید افزایش می یابد. با افزایش بیشتر میزان pH، آنیون های ⁻OH محيط افزايش مي يابند. در نتيجه رقابت آن ها با جاذب در جذب یونهای مس افزایش یافته و تشکیل مجموعههای هیدروکسیلی ⁺(Cu(OH داده، که این امر باعث كاهش جذب يونهاي مس توسط جاذب خواهد شد [۱۳]. در هر دو نمودار، ملاحظه می شود که بازدهٔ جذب و ظرفیت جذب نانوذرات در pH بالاتر از ٦ برای نانوذرات آهناکسید و pH بالاتر از ٥ برای نانوكاميوزيتهاي آهن اكسيد /هيدروكسي آياتيت كاهش مى يابد.

اتصال يونهاي فلزي به گروههاي سطحي به شدت به pH وابسته است. لذا pH محلول آبی پارامتر بسیار مهمی در فرآیند جذب یونهای مس میباشد. بنابراین با تغییر pH محلول و ثابت نگه داشتن پارامترهایی نظیر غلظت اولیهٔ یون های مس، زمان لرزاندن و مقدار جاذب، ظرفیت جذب و بازدهٔ جذب یون های مس توسط نانوذرات تهیه شده مورد بررسی قرار گرفت. شکل٥ و ٦ بهترتيب منحني بازدهٔ جذب و ظرفيت جذب نانوذرات مغناطیسی آهناکسید و نانوكامپوزيتهاي آهناكسيد/هيدروكسيآياتيت را نشان میدهد. با توجه به شکل ۵ و ۲ در pH محلولهای اسیدی ۲ تا ۳، بار سطحی جاذب مثبت بوده که سبب دفع يونهای ⁺²Cu خواهد شد. همچنين رقابتی بين یونهای ⁺H، موجود در محیط و یونهای ⁺Cu برای جذب شدن بر روى جاذب وجود دارد كه باعث كاهش مقادیر جذب می گردد. با افزیش pH محلول و کاهش يون هاي ⁺H، بازدهٔ جذب و بهدنبال آن ظرفيت جذب نانوذرات افزایش می یابد، به طوری که برای نانوذرات آهناکسید بیشترین میزان بازدهٔ جذب و ظرفیت جذب درگسترهٔ pH محلول ۵ تا ۲ به ترتیب ۵۲٬٤۲ درصد و نانو كاميوزيتهاي براي و ۲۲٫٥mg/g



شکل۵. منحنی بازدهٔ جذب یونهای مس نانوذرات آهناکسید و نانوکامپوزیتهای آهناکسید/هیدروکسیآپاتیت.



شکل۲. منحنی ظرفیت جذب نانوذرات آهناکسید و نانوکامپوزیتهای آهناکسید/هیدروکسی آپاتیت.

به نانوذرات آهناکسید میباشد. جاذبهای سطحی معدنی نسبت به گونههای کربن فعال و یا جاذبهای پلیمری پیوند ضعیف تری را بین واحدهای جذب کننده و گونههای جذب شونده برقرار میکنند. به علاوه این جاذبها از پایداری گرمایی به مراتب بالاتری نیز برخوردارند. به همین دلیل می توان این جاذبها را به راحتی بازیابی نمود [۳].

منابع

[1] M. Sadat-Shojai, M. Atai, A. Nodehi, L. Nasiri, Hydroxyapatite nanorods as novel fillers for improving the properties of dental adhesives: Synthesis and application, *Dental Materials* 26 (2011) 471–482.

[2] A. Corami, S. Mignardi ,Cadmium removal from single- and multi-metal (Cd + Pb +Zn+ Cu) solutions by sorption on hydroxyapatite, *Journal* of Colloid and Interface Science 317 (2008) 402– 408.

[3] K. Lin, J. Pan, Y. Chen, R. Cheng, Study the adsorption Of phenol from aqueous solution on hydroxyapatite nanopowders, *Journal of Hazardous Materials* 161 (2009) 231-240.

[4] I. Smiciklas, S. Dimovic, I. Plecas , M. Mitric, Removal of Co^{2+} from aqueous solutions

نتيجه گيري

در این تحقیق نانوذرات آهناکسید مگمایت و مغناطيسي نانو کاميو زيت هاي آهناكسيد/هيدروكسي آياتيت بەروش همرسوبي ساخته شدند. تصاویر FESEM نمونه های تهیه شده، نانوذرات تقریباً کروی شکل و در برخی مناطق کلوخهای با اندازهٔ میانگین ۲±۱۹ و ۲±۱۹ نانومتر را نشان دادند. اندازهگیریهای مغناطیسی، ابریارامغناطیس بودن نمونهها را تأیید کرد. مغناطش اشباع نمونهها در نانوذرات مغناطيسي آهناكسيد و آهناکسید/هیدروکسیآیاتیت بهترتیب ۱٤،۹۸ emu/g و ۲/۸۳ emu/g می باشد. بررسی نتایج حاصل از کاربرد این نانوذرات بهعنوان جاذب یونهای مس نشان داد که بيشترين بازده جذب و ظرفيت جذب نانوذرات مغناطیسی آهناکسید به ترتیب ۵٦٬٤٢ درصد و ۲۲٬omg/g مربوط به pH ه تا ٦ و بیشترین بازده جذب جذب نانو کامیو زیت های ظ فىت 9 اکسیدآهن /هیدروکسی آیاتیت ۹۹٫۷ درصد و ۳۹mg/g مربوط به PH ٤ تا ٥ مى باشد، كه نشان دهنده قابليت بالای جذب یون های مس توسط این نانوذرات نسبت

Oxygen, Chemistry of Materials 19 (2007) 1249 1256.

[14] M. Sadat- Shojai, M.T. Khorasani, A. Jamshidi, Hydrothermal processing of hydroxyapatite nanoparticles a-taguchi experimental design approach, *Journal of Crystal Growth* 361 (2012) 73-84.

[15] B. Viswanath, N. Ravishankar, Controlled synthesis of plate-shaped hydroxyapatite and implications for the morphology of the apatite phase in bone, *Biomaterials* 29 (2008) 4855–4863.

[16] T. Santhia, S. Manonmanib, T. Smitha, Removal of malachite green from aqueous solution by activated carbon prepared from the Annona squmosa seed by adsorption, *Orbital-the Electronic Journal of Chemistry* 2 (2010) 101-117.

[17] L. Dong, Z. Zhu, Removal of lead from aqueous solution by hydroxyapatite/magnetite composite adsorbent, *Chemical Engineering Journal* 165 (2010) 827–834.

[18] D. Gopi, M. Thameem Ansari, E.Shinyjoy, Synthesis and spectroscopic characterization of magnetic hydroxyapatite nanocomposite using ultrasonic irradiation, *Spectrochimical Acta Part A* 87 (2012) 245–250.

[19] N.A. Spaldin, Magnetic materials Fundamentals and applications, Cambridge University Press, (2011).

[20] Z. Peng, Y.X. Gong, C.J. Zhang, Recyclable Fe₃O₄/hydroxyapatite composite nanoparticles for photocatalytic applications, *Chemical Engineering Journal* 165 (2010) 117–121.

[21] R. Zhu, R. Yu, J. Yao, D. Mao, Removal of Cd²⁺ from aqueous solutions by hydroxyapatite, *Catalysis Today* 139 (2008) 94–99.

by hydroxyapatite, *Water research* 40 (2006) 2267 – 2274.

[5] S. Laurent, D. Forge, and M. Port, A. Roch, Magnetic iron oxide nanoparticles: synthesis, stabilization, vectorization, physicochemical characterizations, and biological applications, *Chemical Reviews* 108 (2008) 2064–2110.

[6] S.H. Hasan, P. Srivastava, Batch and continuous biosorption of Cu²⁺ by immobilized biomass of Arthrobacter sp, *Journal of Environmental Management* 90 (2009) 3313–3321.

[7] O. Arous, A. Gherrou, H. Kerdjoudj, Removal of Ag(I), Cu(II) and Zn(II) ions with a supported liquid membrane containing cryptands as carriers, *Desalination* 161 (2004) 295–303.

[8] U.B. Ogutveren, S. Koparal, E. Ozel, Electrodialysis for the removal of copperions from wastewater *Journal of Environmental Science and Health A* 32 (1997) 749–761.

[9] M.G. da Fonseca, M.M. de Oliveora, L.N.H. Arakaki, Natural vermiculite as an exchanger support for heavy cations in aqueous solution, *Journal of Colloid and Interface Science* 285 (2005) 50–55.

[10] J.S. Espana, E.L. Pamo, E.S. Pastor, J.R. Andres, J.A.M .Rubi, The removal of dissolved metals by hydroxysulphate precipitates during oxidation and neu-tralization of acid mine waters, *Aquatic Geochemistry* 12 (2006)269–298.

[11] M. Mohsen-Nia, P. Montazeri, H. Modarress, Removal of Cu^{2+} and Ni^{2+} from wastewater with a chelating agent and reverse osmosis processes. *Desalination* 217 (2007) 276–281.

[12] H. Yong, C Man, H Zhong, Effective removal of Cu (II) ions from aqueous solution by amino-functionalized magnetic nanoparticles, *Journal of Hazardous Materials* 184 (2010) 392– 399.

[13] K. Mori, S. Kanai, Development of Ruthenium Hydroxyapatite-encapsulated superparamagnetic γ -Fe₂O₃ nanocrystallites as an efficient oxidation catalyst by molecular

٤٩